

Іаковъ ве́смà сѧ Опеча́ли, зáшо го є́ Лава́нъ
 прелстылъ. Тóй примéти това, и рече Іаковъ:
 Ёко же́лаешъ да взéмешъ Рахи́лъ за Женъ, а ты
 ми послы́вай Ӧще сéдмь годинъ. Іаковъ и
 на то сѧ склони. Когда и тíа сéдмь годины пре-
 минаха, и Іаковъ во́истинъ за Рахи́ль сѧ обже-
 ни, рече тогда Лава́нъ: Дозволи ми да сѧ вrá-
 тимъ въ Стéчество моё; знаешъ, коли́ко сáмъ
 ты вѣрою и чéстно слы́валъ. Когда сáмъ къ
 тебѣ дошёлъ, ве́смà си ма́ло имáлъ; а нынѣ
 си въ вели́комъ богатствѣ. Врéма прóчее є́, да
 сѧ грыжимъ и ѿзъ за моѧ Чáда.— Лава́нъ,
 извѣстно знаюши, какъ го є́ обогатило Іако-
 влево прилѣжлivo традолюбие, Отговóри мъ:
 Сстань Ӧще нéколи́ко врéма при мнѣ, и кажи
 сáмъ, чýмъ и како да та вознаградимъ. Четыри-
 на́десать годинъ, рече Іаковъ, почти истекоха,
 како сѧ сáмо за тебе грыжимъ; врéма є́, да
 сѧ грыжимъ и за себé. Зато оставамъ при те-
 бѣ съ таковыми усло́виями, какъ отъ сега на-
 тamo всѧ шáреня ѿгница моѧ да бы́датъ, а со-
 вѣтъ вѣла иль совѣтъ чéрна-твоѧ. Лава́нъ
 това благоугоди; понéже рѣдко бы́ло є́ въ о-
 номъ предѣлѣ шáreno ѿгне да види нѣкой. О-
 баче за благополъчие Іаковлево начнаха Лава́но-
 вы Ӧвцы да сѧ обагневатъ тогда сáмо шáреня
 ѿгница. Тóва не бы́де никакъ Лава́нъ благоугó-